

Που είναι η Κάρυ;

Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο

Μια μέρα στο μουσείο της Ακρόπολης ..... είναι μια μέρα γεμάτη ερεθίσματα για τα παιδιά. Μια μέρα για να αρχίσει το κυνήγι του κρυμμένου θησαυρού. Τί ψάχνουμε; Μα φυσικά τις αδελφές της Κάρυ τις Καρυάτιδες - αγάλματα γυναικών που στηρίζουν αντί για κίονες ένα τμήμα του Ερεχθείου. Κάποτε ήταν έξι αλλά τώρα η μια βρίσκεται μόνη στο ΛΟΝΔΙΝΟ που την έκλεψε ο ΕΛΓΙΝ.

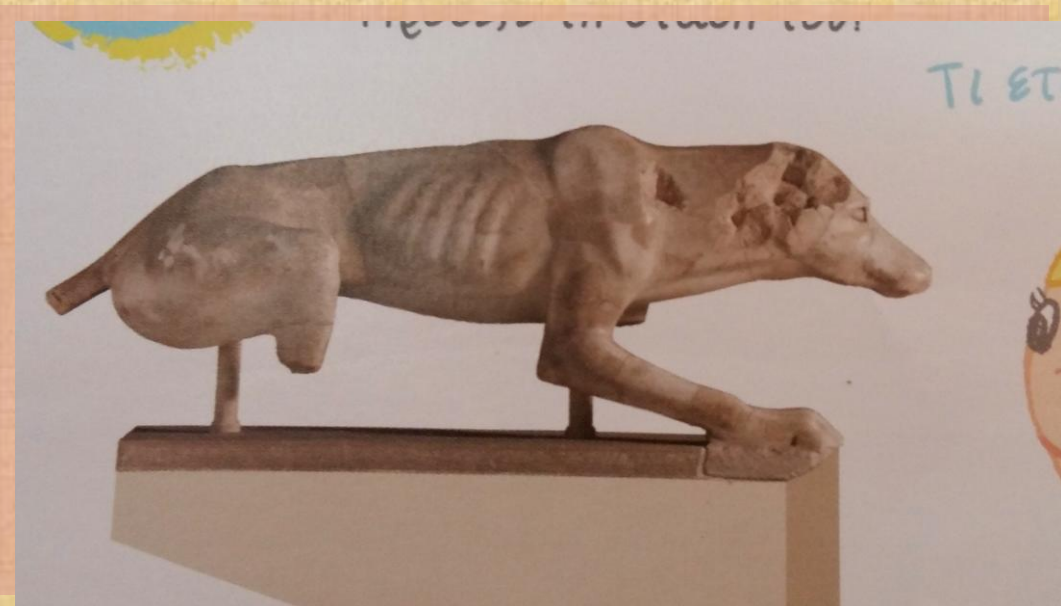
Η κουκουβάγια το σοφό πουλί, μας καλωσορίζει.

Το ανάθημα ματιών μας παρακολουθεί και μας τρομάζει λίγο.

Ο σκύλος φρουρός του ιερού της θεάς Άρτεμης, μας εντυπωσιάζει με την στάση του.

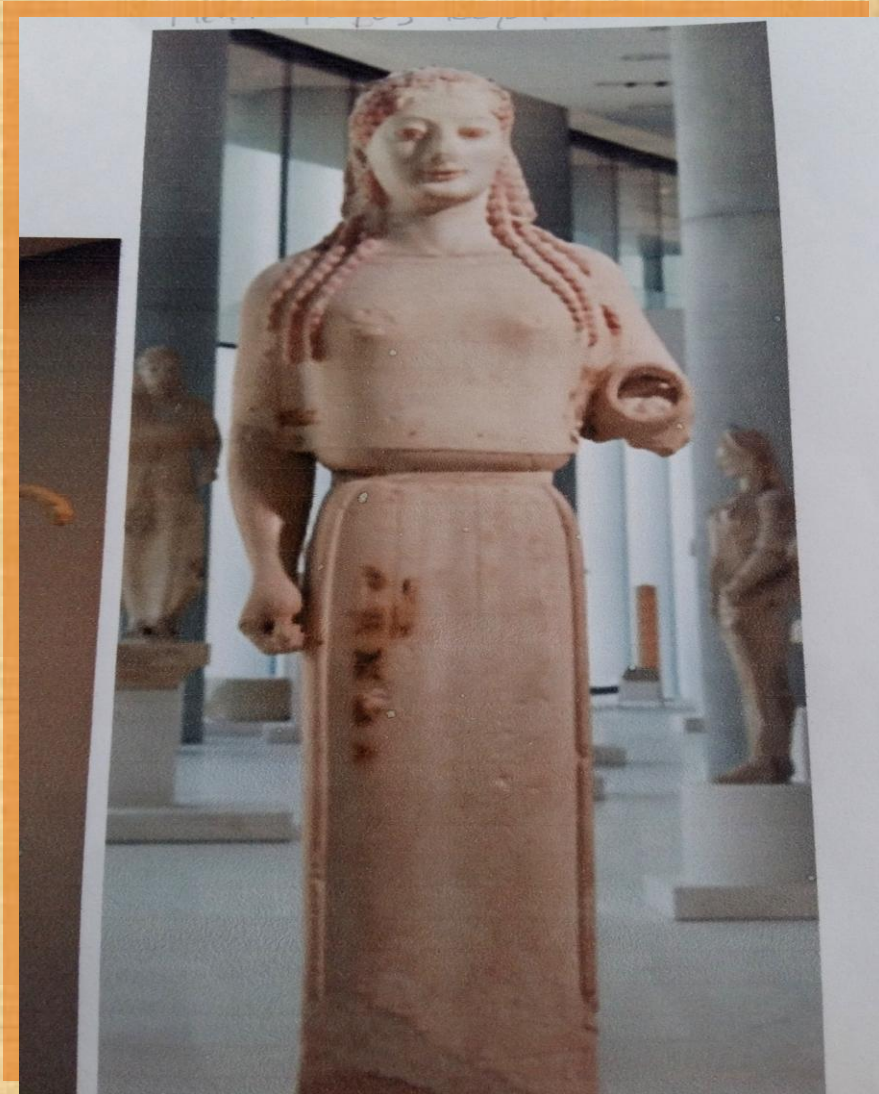
Οι σφίγγες, τα μυθικά πλάσματα με κεφάλι γυναίκας, σώμα λιονταριού, ουρά φιδιού και φτερά πουλιού: μυθικά πλάσματα που μας γεννούν ερωτήματα.

Τα αλογάκια που έσερναν ένα άρμα μας καλοδέχονται και τα ρωτάμε που πήγε ο ηνίοχος που οδηγούσε το άρμα.

Οι πεπλοφόρες κόρες μας χαμογελούν αιγιματικά.

Μιμούμαστε με το πρόσωπό μας τις μάσκες με την χαρούμενη ή λυπημένη έκφραση, από το αρχαιολογικό θέατρο του Διόνυσου. Μια από τις μάσκες την κρατάει ο μικρός Διόνυσος καθισμένος στου ώμους ενός γέροντα συνοδού του θεού.

Ο Μοσχοφόρος πάει “βόλτα” το μοσχάρακι του.

Μέσα σ’ αυτή την πανδαισία ερεθισμάτων ξαναθυμόμαστε το παραμύθι ‘Το πάρκο με τα αγάλματα’ και έχουμε αίσθηση ότι όλα τα αγάλματα ζωντανεύουν το βράδυ που αδειάζει το μουσείο.

Το πάρκο με τα αγάλματα!

Στο κέντρο της πόλης υπήρχε ένα μεγάλο πάρκο με δέντρα και πολύ χώρο για παιχνίδι. Υπήρχαν ακόμη μερικά όμορφα αγάλματα καβαλάρηδες καθισμένοι στα άλογά τους, χορεύτριες, λιοντάρια σκύλοι, γάτες σοφοί ένας μεγάλος αετός.

Όταν οι άνθρωποι έρχονταν στο πάρκο περπατούσαν γύρω από τα αγάλματα και τα θαύμαζαν. Μερικές φορές κάποιο παιδί τα ακουμπούσε για να νιώσει από τι ήταν φτιαγμένα. Κάποια ήταν φτιαγμένα από μέταλλο και άλλα από μπρούτζο. Μερικοί άνθρωποι σκέφτονταν:

<<Στέκονται τόσο ακίνητα και δεν μπορούν να κουνηθούν καθόλου; Πρέπει να είναι πολύ βαρετό να είσαι άγαλμα.

Οι άνθρωποι τίποτα δεν γνώριζαν για το τι γίνονταν τα μεσάνυχτα, όταν εκείνοι είχαν πάει από ώρα στα σπίτια τους και κοιμόντουσαν στα κρεβάτια τους!!! Να λοιπόν τι γινόταν: Όταν το ρολόι της εκκλησίας έδειχνε 12 η ώρα τα μεσάνυχτα, όλα τα αγάλματα ζωντάνευαν!!! Έφευγαν από τις θέσεις τους και διασκέδαζαν. Οι καβαλάρηδες πάνω στα άλογά τους κάλπαζαν μέσα στο πάρκο, ο σκύλος κυνηγούσε τις γάτες, οι χορεύτριες κινιόντουσαν με χάρη, το λιοντάρι προχωρούσε ανάμεσα στο θάμνους, ο αετός πετούσε ψηλά στο ουρανό.

Αλλά μόλις το ρολόι χτυπούσε 1 η ώρα όλοι πήγαιναν πίσω στις θέσεις τους και γινόντουσαν αγάλματα. Κι όταν το επόμενο πρωί έρχονταν πάλι οι άνθρωποι στο πάρκο και έβλεπαν τα αγάλματα να στέκονται ακίνητα, δεν είχαν ιδέα πόσο διασκέδαζαν την προηγούμενη νύχτα!!

Και τελικά φτάνουμε στις καρυάτιδες.

Ωωωω!!! Πόσο όμορφες με ωραίες κοτσίδες και χυτά φορέματα. Μα είναι λίγο λυπημένες ή έτσι νομίζουμε εμείς; Είναι γιατί λείπει η αδελφή τους η Κάρυ (έτσι την βαφτίσαμε με τα παιδιά). Τι να κάνουμε για να γυρίσει πίσω η Κάρυ για να είναι όλοι χαρούμενοι; Τα παιδιά προτείνουν να γράψουμε ένα Γράμμα στο Δήμαρχο.

**Γράμμα στο Δήμαρχο από τα παιδιά του τμήματος προνηπίων του 9^{ου}
Παιδικού Σταθμού Δήμου Βύρωνα**

Κύριε Δήμαρχε θέλουμε να έρθει πίσω η Κάρυ. Για ποιον λόγο;

- Γιάννης: Γιατί την αγαπάμε
- Παναγιώτης: Να πάει στις αδελφούλες της
- Αποστόλης: Να γυρίσει στο Μουσείο της Αθήνας. Ο Δήμαρχος να το πει στον Έλγιν.
- Κωνσταντίνος: Να έρθουν όλα τα αγάλματα. Να πάμε να την πάρουμε και εμείς.
- Γιάννης: Μήπως να τους δώσουμε δώρα για να μας δώσουν την Κάρυ; Κι αν δεν μας την δώσουν να πάμε στην αστυνομία.
- Παναγιώτης: Να έρθει πίσω η Κάρυ για να είναι ευτυχισμένη
- Μπρικέν: Θα είναι καλά αν είναι εδώ.

9^{ος} Παιδικός Σταθμός

Οι παιδαγωγοί

Πελαγία Μπίκα
Τάνια Αναστίογλου